

คู่มือ

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรม เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

กรมสุขภาพจิต
Department of Mental Health

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข

คู่มือ เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรม เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

เจ้าของ : สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
สนับสนุนโดย : สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข (สวรส.)
พิมพ์ครั้งที่ : 1
ปีที่พิมพ์ : 2560
จำนวนพิมพ์ : 200
บรรณาธิการ : นพ. สมัย ศิริทองถาวร
พิสูจน์อักษร : พชณี พัฒนกิจโกศล
ผู้ประสานงาน : ภิญโญ อิศรพงศ์ สุรริรักษ์ พิลลา
ณัฐธิดา ศิริตัน
ภาพประกอบ : นิวัติ สิงห์สมาน
พิมพ์ที่ : บริษัท สยามพิมพ์นานาชาติ จำกัด
108 ซ.พงศ์สุวรรณ ต.ศรีภูมิ
อ.เมือง จ.เชียงใหม่
โทร. 053-216962
www.siamprintnana.com

คู่มือ

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรม เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

คำนำ

กรมสุขภาพจิต โดยสถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ ได้จัดทำคู่มือเทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน เพื่อให้ครูสามารถจัดการปัญหาพฤติกรรมทางอารมณ์และฝึกทักษะการควบคุมอารมณ์เด็กสมาธิสั้นที่โรงเรียน โดยการปรับพฤติกรรมด้วยเหตุผล การสร้างเงื่อนไข และการทำตามข้อตกลงและร่วมมือในการปรับพฤติกรรมได้อย่างเหมาะสม

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์ หวังเป็นอย่างยิ่งว่า คู่มือเล่มนี้จะช่วยเสริมการเรียนรู้ด้วยตนเองของครู การสร้างเครือข่ายแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างครูผู้ดูแลเด็กโรคสมาธิสั้นกับผู้ปกครองและบุคลากรทางการแพทย์ ซึ่งจะเป็นประโยชน์กับครูและการศึกษาระดับประถมศึกษา และที่สำคัญเป็นประโยชน์กับอนาคตของชาติต่อไป

เทคนิคการจัดการอารมณ์ และการฝึกทักษะควบคุมอารมณ์เด็ก	6
ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมทางอารมณ์เด็กสมาธิสั้น	6
เทคนิควิธีการจัดการปัญหาพฤติกรรมทางอารมณ์	12
และฝึกทักษะการควบคุมอารมณ์เด็กสมาธิสั้น	
การสื่อสารระหว่างครูกับเด็กเพื่อสร้างความร่วมมือในการปรับพฤติกรรม	19
ปัญหาการสื่อสารในเด็กสมาธิสั้นที่พบบ่อย	19
เทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมสำหรับเด็กสมาธิสั้น	21
การสร้างเงื่อนไขและการออกแบบกิจกรรม	25
เพื่อฝึกวินัยเด็กสมาธิสั้นในชั้นเรียน	

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรม เด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

โดย

นายรณสิงห์ รื้อเรือง

นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการพิเศษ

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

เทคนิคการจัดการอารมณ์ และการฝึกทักษะควบคุมอารมณ์เด็ก

ระดับความรุนแรงของพฤติกรรมทางอารมณ์เด็กสมาธิสั้น

การแบ่งระดับความรุนแรงของพฤติกรรมทางอารมณ์ของเด็กสมาธิสั้นนั้น มีวัตถุประสงค์เพื่อการช่วยเหลือครูให้สามารถเลือกวิธีการควบคุมอารมณ์และการจัดการปัญหาได้เหมาะสมกับสถานการณ์และระดับความรุนแรงของเด็กที่แตกต่างกัน มีรายละเอียดดังนี้

ระดับ 1 รุนแรงน้อย (Mild) เป็นการแสดงพฤติกรรมไม่พอใจของเด็ก ตัวอย่าง

- การแสดงออกทางสีหน้า
- การโต้เถียงเพื่อเอาชนะด้วยเสียงดัง
- ต่อด้านคำสั่งครู
- ปฏิเสธความร่วมมือในการทำกิจกรรมที่มอบหมายและกิจกรรมกลุ่มกับเพื่อน
- รบกวนชั้นเรียนด้วยการเคาะโต๊ะ
- สร้างความรำคาญให้กับครูและเพื่อน

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

ไอ้บ้า.....

ระดับ 2 รุนแรงปานกลาง (Moderate) เริ่มมีการแสดงออกทางพฤติกรรมที่ก้าวร้าวหรือควบคุมอารมณ์ไม่ได้

ตัวอย่าง

- ทางคำพูด เช่น พูดคำหยาบ ด่าทอ ร้องไห้เสียงดัง (verbal aggressive)
- ทางภาษากาย เช่น กำมือแน่น กำหมัด กัดฟัน แต่ยังไม่ถึงขั้นที่ทำลายสิ่งของหรือทำร้ายผู้อื่น

ระดับ 3 รุนแรงมาก (Severe) ไม่สามารถควบคุมอารมณ์ได้เลย มีพฤติกรรม
ก้าวร้าวทำลายสิ่งของ ทำร้ายตัวเองและผู้อื่น

ตัวอย่าง

- การทำลายวัตถุ สิ่งของได้รับความเสียหาย
- การทำร้ายผู้อื่นด้วยอวัยวะ เช่น หมัด เท้า ปากกัด จนไปถึงการใช้อุปกรณ์
หรือสิ่งที่สามารถเป็นอาวุธทำร้ายผู้อื่นได้
- การทำร้ายตัวเอง

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

ใบงานที่ 3.1

การแยกระดับของพฤติกรรมทางอารมณ์ที่แสดงออก

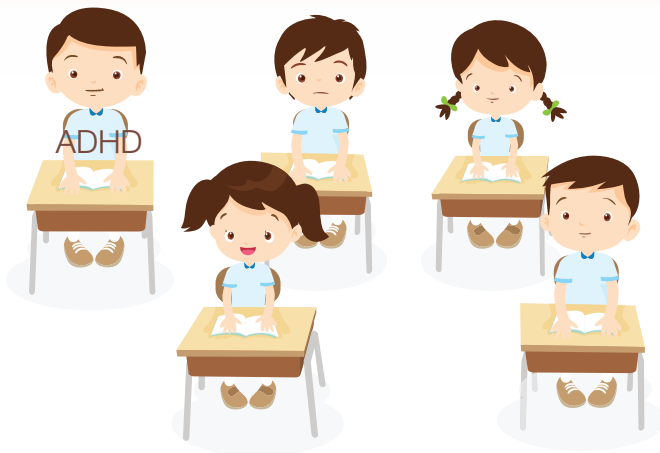
ตัวอย่าง เช่น พฤติกรรมต่อรอง เรียกร้อง ร้องไห้ ด่า พุดหยาบคาย ทำลายข้าวของ ทำร้ายร่างกาย

ลำดับ	พฤติกรรมทางอารมณ์ที่แสดงออก	ระดับความรุนแรง
1		
2		
3		
4		
5		
6		
7		
8		
9		
10		
11		

ลำดับ	พฤติกรรมทางอารมณ์ที่แสดงออก	ระดับความรุนแรง
12		
13		
14		
15		
16		
17		
18		
19		
20		
21		
22		
23		
24		
25		

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

เทคนิควิธีการจัดการปัญหาพฤติกรรมทางอารมณ์และฝึกทักษะการควบคุมอารมณ์เด็กสมาธิสั้น

1. พฤติกรรมอยู่ในระดับรุนแรงน้อย (Mild)

ครูเดินเข้าไปหาเด็กเพื่อจัดการสถานการณ์ โดยหลีกเลี่ยงการพูดโต้เถียง หรือใช้คำพูดสั่งสอนเด็ก เพราะจะทำให้เด็กมีอารมณ์รุนแรงขึ้นไปอีก ถ้าเพื่อนเป็นผู้กระตุ้นอารมณ์เด็ก ก็ให้แยกเพื่อนคนนั้น รวมทั้งคนอื่นๆ ออกจากตัวเด็กและดำเนินกิจกรรมการเรียนการสอนตามปกติ โดยปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพัง เพิกเฉยไม่สนใจจนกว่าเด็กจะลดพฤติกรรมทางอารมณ์ และควบคุมอารมณ์ได้

ครูว่า...ตอนนี้เด็กชายต้นกำลังโกรธอยู่

2. พฤติกรรมอยู่ในระดับรุนแรงปานกลาง (Moderate)

1. ขั้นตอนการอารมณ์ (Emotional naming) ครูเดินเข้าไปหาเด็กเพื่อบอกพฤติกรรมเด็กหรืออารมณ์เด็กที่เกิดขึ้น “กำลังโมโหอยู่ กำลังหงุดหงิด หรือกำลังโกรธ” โดยไม่ควรกล่าวโทษ หรือว่าเป็นเด็กไม่ดี หรือนิสัยไม่ดี

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

2. **ขั้นกำหนดเงื่อนไข** ครูกำหนดเงื่อนไขให้กับเด็กสมาธิสั้น โดยบอกว่า
“เราจะยังไม่พูดกันขณะอารมณ์เป็นแบบนี้ รอให้ควบคุมอารมณ์ได้ เราถึงจะ
คุยกัน”

3. **ชั้นฝึกเฉย** ให้การกระตุ้นจากเพื่อน ครู ด้วยการไม่พูด ไม่สบตา หรือหันไปมองเด็ก ปล่อยให้เด็กอยู่ตามลำพังเพื่อให้ควบคุมอารมณ์ตัวเองได้ด้วยตนเอง โดยครูอาจจัดโต๊ะไว้ตัวหนึ่งข้างหลังห้อง โดยที่เพื่อนๆ ไม่หันไปมองและครูก็สอนเด็กคนอื่นไปตามปกติ

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

4. **ขั้นควบคุมอารมณ์** ให้รอคอยจนกว่าเด็กจะควบคุมอารมณ์ได้ด้วยตัวเอง เมื่อเด็กไม่ได้รับความสนใจ ไม่ถูกกระตุ้นอารมณ์ต่อเนื่องจากสถานการณ์ หรือคู่ขัดแย้ง

ครู: เด็กชายต้น อารมณ์ดีขึ้นแล้วใช่ไหม
เด็ก: ครับ
ครู: เด็กชายต้นเก่งมากเลยนะครับ
ที่สามารถควบคุมอารมณ์ตัวเองได้

5. **ขั้นประเมินอารมณ์และชื่นชมเมื่อควบคุมอารมณ์ได้สำเร็จ** เมื่อเด็กมีอารมณ์ดีขึ้นหรือควบคุมอารมณ์ตัวเองได้แล้ว ให้เดินเข้าหา แล้วบอกอารมณ์เด็ก “อารมณ์ดีขึ้นแล้วใช่ไหม?” ถ้าเด็กตอบว่าอารมณ์ดีแล้วให้พูดคุยกับเด็กด้วยน้ำเสียงปกติ และชื่นชมเด็กที่สามารถควบคุมอารมณ์ได้

3. พฤติกรรมอยู่ในระดับรุนแรงมาก (Severe)

1. ให้กันเพื่อน รวมทั้งตัวครูเอง ออกจากตัวเด็กทันที แล้วแจ้งครูผู้ชาย ครูฝ่ายปกครองหรือ เจ้าหน้าที่รักษาความปลอดภัย เข้าควบคุมพฤติกรรมเด็กเพื่อลดการกระทำที่รุนแรง ซึ่งจะส่งผลเสียหายต่อทรัพย์สิน และร่างกายของผู้ที่อยู่ใกล้สถานการณ์
2. อาจใช้วิธีการจับล็อคตัวเด็กในท่าที่ไม่อันตราย* (Physical Restrain)
3. ถ้าไม่สามารถควบคุมได้ก็อาจพิจารณาใช้ผ้า** มามัดมือเด็กไว้ไม่ให้เกิดการกระทำที่รุนแรง แล้วพาเด็กไปอยู่ในสถานที่สงบ รอจนกว่าจะควบคุมอารมณ์ได้

* ทำล็อคที่ไม่อันตราย คือ ท่าที่สามารถควบคุมเด็กได้แล้วไม่ทำให้เกิดการบาดเจ็บ คือ มีคนล้อมากกว่า 1 คน ขึ้นไป เช่น คนแรกจับมือ อีกคนนั่งจับขา เป็นต้น

** ลักษณะผ้าต้องนิ่ม ไม่ทำให้เด็กได้รับบาดเจ็บหรือเป็นรอยบริเวณที่มัด

อย่าชวนเพื่อคุย รบกวนเพื่อนในห้อง

การสื่อสารระหว่างครูกับเด็กเพื่อสร้างความร่วมมือในการปรับพฤติกรรม

ปัญหาการสื่อสารในเด็กสมาธิสั้นที่พบบ่อย

ครูมักจะพบปัญหาการสื่อสารกับเด็กสมาธิสั้นในชั้นเรียน เมื่อเด็กแสดงพฤติกรรมที่ไม่เหมาะสม ดังนี้

1. **การห้าม** เมื่อเด็กสมาธิสั้นมีพฤติกรรมชนไม่ตั้งใจ ยกยิก มุดใต้โต๊ะ เคาะโต๊ะ เขย่าขา แหย่เพื่อน หรือส่งเสียงดังรบกวนชั้นเรียน คำพูดที่ครูใช้คือ การห้าม มักจะขึ้นต้นด้วยคำว่า “อย่า..” เช่น อย่าเคาะโต๊ะ อย่าแหย่เพื่อน

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

หยุดชวนเพื่อนคุย

ครูบอกว่าให้หยุดชวนเพื่อนคุยไป
รบกวนเพื่อนในห้องเรียน

ฟังไม่รู้เรื่องใช่ไหมว่าให้หยุดแหย่
หรือชวนเพื่อนคุยในห้องเรียน
ทำไมต้องให้พูดหลายครั้ง

2. การใช้คำสั่งซ้ำหลายครั้ง เมื่อครูอยาก让孩子ทำตามคำสั่ง บอกให้ทำตาม หรือให้ทำในสิ่งที่ครูต้องการ ขณะที่เด็กอยู่ไม่นิ่ง กำลังเหม่อหรือไม่มีสมาธิจดจ่อกับชิ้นงานที่มอบหมาย ให้เด็กทำ ครูจะใช้คำพูดสั่งเด็ก แล้วเมื่อเด็กไม่ได้ยิน หรือไม่ทำตามคำสั่ง ก็จะพูดซ้ำเพื่อให้เด็กได้ยิน และเพิ่มระดับเสียงดังขึ้นเรื่อยๆ จนถึงขั้นตะโกนใส่เด็ก อาจทำให้เด็กหยุดพฤติกรรมชั่วขณะ แล้วก็เริ่มทำพฤติกรรมนั้นซ้ำอีก ส่งผลให้ครูมีอารมณ์หงุดหงิด มองว่าเป็นเด็กดื้อ ไม่เชื่อฟังคำสั่ง

เทคนิคการสื่อสารที่เหมาะสมสำหรับเด็กสมาธิสั้น

ขั้นตอนที่ 1 การสื่อสารเพื่อสร้างความจริงจัง

ลดการใช้โทนเสียงดังและการพูดซ้ำ ย้ำ โดยไม่เกิดอะไรขึ้น ให้เปลี่ยนรูปแบบการสื่อสารจากแบบ Passive คือครุ่นนั่งอยู่กับที่แล้วพูดคุยกับเด็ก ไปเป็นแบบ Active คือการเดินเข้าหาเด็กเพื่อเกิดความจริงจังและเมื่อถึงตัวเด็กให้สัมผัสตัวเด็ก หรือเรียกชื่อเด็กให้รู้ตัว

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

ทำงานถึงข้อไหนแล้วครับ
ครูสั่งงานกี่ข้อนะครับ
งานยากไหมครับ
คิดว่าจะเสร็จก็ไม่งครับ

ขั้นตอนที่ 2 การสื่อสารเพื่อสร้างสติ

ให้เด็กรู้ว่ากำลังทำอะไรอยู่ เริ่มจากการตั้งคำถามว่า “นักเรียนทำอะไรอยู่ หรือกำลังคิดอะไรอยู่? ทำงานเสร็จหรือยัง?” เมื่อเด็กรู้ตัวแล้วก็อาจพูดคุยถึงเรื่องราวที่เด็กกำลังทำอยู่ หรือรายละเอียดของกิจกรรมที่เด็กกำลังทำอยู่ยังไม่เสร็จ หรือถามถึงระยะเวลาที่แล้วเสร็จ เพื่อกระตุ้นให้เด็กทำต่อ หรือตั้งใจเรียนต่อไป

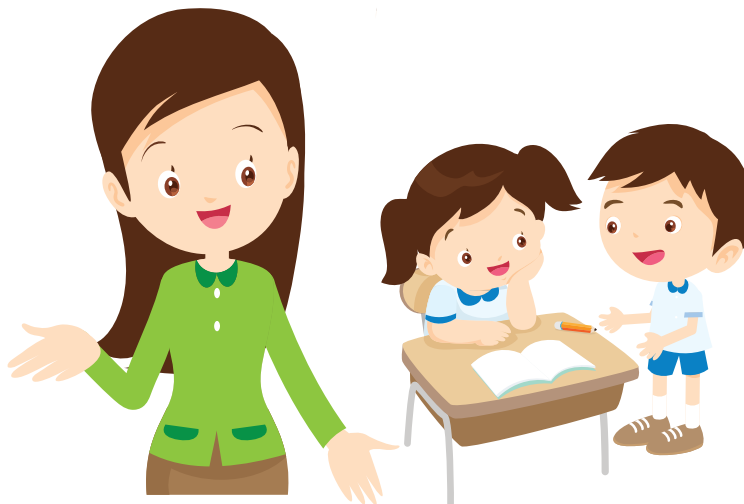
หรือครูอาจกำหนดงานของเด็กสมาธิสั้นให้ทำงานน้อยกว่าเด็กคนอื่น ๆ เช่น เพื่อนทำ 10 ข้อ เด็กสมาธิสั้น ทำ 5 ข้อ เป็นต้น

ถ้าเด็กชายต้นทำงานเสร็จแล้ว
ช่วยครูเก็บงานจากเพื่อนๆ
แล้วเอาไปส่งที่โต๊ะครูด้วยนะครับ

ขั้นตอนที่ 3 การสื่อสารเพื่อมอบหมายงาน

เป็นการให้เด็กสมาธิสั้นทำกิจกรรมตามที่ได้รับมอบหมาย หรือเป็นผู้ช่วยครู ควรเป็นกิจกรรมที่มีการเคลื่อนไหวและมีขั้นตอนการปฏิบัติที่ชัดเจน ระบุเวลาแล้วเสร็จ หรือจำนวนชิ้นงานที่แล้วเสร็จจะทำให้เด็กมีสมาธิ จดจ่อกับการทำงานจนเสร็จ และให้ชมเชยเมื่อเด็กทำงานที่ได้รับมอบหมายเสร็จแล้ว

การออกแบบกิจกรรมที่สอดคล้องกับการเคลื่อนไหวของเด็กให้เป็นผู้ช่วยครู ในการ แจกเอกสาร แจกสิ่งของ การเก็บรวบรวมงานจากเพื่อนๆ รวมทั้งการเปลี่ยนรูปแบบการสอน มาใช้กิจกรรมกลุ่มแทนการสอนแบบบรรยายก็จะทำให้ลดพฤติกรรมไม่พึงประสงค์ ตัวอย่างเช่น ช่วย ครูแจกเอกสารให้เพื่อนนักเรียนทุกคน ไปเก็บสมุดการบ้านของเพื่อนในชั้นมาส่งครู แล้วนำไป ไว้ที่ห้องพักครู หรือ ให้ทำงานที่มอบหมายเสร็จแล้วถึงได้ไปเล่นกับเพื่อนได้

ขั้นตอนที่ 4 การชมเชย (Affirmation)

เมื่อเด็กทำกิจกรรมสำเร็จตามที่ได้รับมอบหมาย มีวิธีชมเชยเด็กดังนี้

1. ใช้คำพูดชื่นชมเด็กเมื่อทำสำเร็จ เช่น เก่งมาก ดีมาก สุดยอด
2. บอกพฤติกรรมที่เด็กทำได้สำเร็จเป็นรูปธรรม เช่น ช่วยครูแจกเอกสาร ช่วยรวบรวมการบ้านของเพื่อนมาให้ครู หรือช่วยยกของไปไว้ที่โต๊ะครู
3. อาจกล่าวชื่นชมเด็กต่อหน้าเพื่อนนักเรียน และปรบมือให้เด็กได้รู้สึกภูมิใจในการทำของตัวเอง

ตัวอย่างคำชมเชย เช่น นักเรียนเก่งมากที่ช่วยครูแจกเอกสาร นักเรียนทุกคนปรบมือให้เพื่อนหน่อย นักเรียนเป็นคนมีน้ำใจที่ช่วยถือของให้ครู

การสร้างเงื่อนไข และการออกแบบกิจกรรมเพื่อฝึกวินัยเด็กสมาธิสั้นในชั้นเรียน

การฝึกวินัยสำหรับเด็กสมาธิสั้น เป็นสิ่งสำคัญมากที่จะช่วยให้เด็กมีพฤติกรรม หรือ การควบคุมตัวเองในการทำกิจกรรมได้อย่างสม่ำเสมอ โดยเฉพาะเด็กจะต้องรับประทานยาในตอนเที่ยง การทำงานที่ได้รับมอบหมายให้แล้วเสร็จ การจัดการบ้าน หรือการจัดบันทึกรายการสิ่งของที่จะต้องเตรียมล่วงหน้าในการทำกิจกรรมในชั้นเรียนครั้งต่อไป เป็นต้น

การกำหนดเงื่อนไขโดยใช้ตารางกิจกรรมที่มีขั้นตอน ระยะเวลาที่กำหนดชัดเจน กำหนดกติกาที่ทำสำเร็จ รวมไปถึงการวิเคราะห์ระดับความยากง่ายของกระบวนการงาน โดยใช้กิจกรรมที่มีขั้นตอนสั้นๆ ไม่ยุ่งยาก และสามารถทำสำเร็จได้ง่ายๆ มากฝึกปรับพฤติกรรมเพื่อสร้างสมาธิให้สม่ำเสมอ แล้วค่อยๆ เพิ่มระดับความยากทีละนิด จนกว่าเด็กจะปรับตัวได้

ตัวอย่างการออกแบบกิจกรรมและสร้างเงื่อนไข

ชื่อกิจกรรม

การรับประทานยามี้อกลางวันให้สม่ำเสมอ

รายละเอียดกิจกรรม (ให้ระบุขั้นตอนของกิจกรรมให้ชัดเจน)

เด็กรับประทานยา ตามแพทย์สั่งเป็นประจำ โดยการควบคุมภายนอกจากครู
(External Control)

เงื่อนไขความสำเร็จ (จำนวนชิ้นงาน เวลาเริ่ม สิ้นสุด ระยะเวลาที่ทำ บุคคลที่เกี่ยวข้อง)

ก่อนเด็กออกไปรับประทานอาหารกลางวัน (เวลา) เด็กต้องมารับประทานยา 1 เม็ด
(จำนวนตามที่แพทย์สั่ง) ที่ครู (บุคคลที่เกี่ยวข้อง) เป็นประจำทุกวัน

สิ่งจูงใจ เป้าหมาย

ได้ไปรับประทานอาหารกลางวัน

เทคนิคและกระบวนการปรับพฤติกรรมเด็กที่มีอาการสมาธิสั้นที่โรงเรียน

ครู: วันนี้ฉันได้กินยาตอนเที่ยงไหม

เด็ก: ลืมกินครับ ยายังอยู่ในกระเป๋ายู่เลยครับ

ครู: งั้นเรามากำหนดเงื่อนไขในการกินยาด้วยกันดีกว่า

เด็ก: ครับ

ครู: ก่อนต้นออกไปกินข้าวกลางวัน ต้นต้องมากินยาที่

ครูเป็นประจำทุกวันนะ

ครู: ถ้ากินยาเสร็จครูถึงจะให้ต้นไปกินข้าวกลางวันนะ

เด็ก: ครับคุณครู

ใบงานที่ 3.5

การออกกิจกรรมและสร้างเงื่อนไข

ชื่อกิจกรรม.....
.....
.....
.....

รายละเอียดกิจกรรม (ให้ระบุขั้นตอนของกิจกรรมให้ชัดเจน)

.....
.....
.....
.....
.....
.....

ใบงานที่ 3.5 (ต่อ)

การออกกิจกรรมและสร้างเงื่อนไข

เงื่อนไขความสำเร็จ (จำนวนชิ้นงาน เวลาเริ่ม/สิ้นสุด ระยะเวลาที่ทำ บุคคลที่เกี่ยวข้อง)

.....

.....

.....

.....

สิ่งจูงใจ/เป้าหมาย

.....

.....

.....

.....

เอกสารอ้างอิง

- Centers for Disease Control and Prevention. (2009). Parent Training Programs: Insight for Practitioners. Atlanta (GA): Centers for Disease Control.
- The Association for Youth, Children and Natural Psychology (AYCNP). (2013). Overcoming ADHD Without Medication A Guidebook for Parents and Teachers. New Jersey: NorthEast Books & Publishing, LLC Newark, NJ.
- Krug, E. G., Dahlberg, L. L., Mercy, J. A., Zwi, A. B. and Lozano, R. (2002). World report on violence and health. Retrieved July 12, 2016, World Health Organization: http://www.who.int/violence_injury_prevention/violence/world_report/en/full_en.pdf?ua

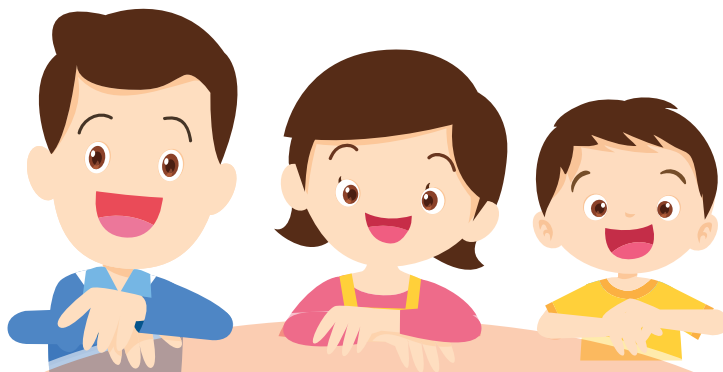

คณะวิจัย

นพ.สมัย ศิริทองถาวร	ผู้อำนวยการ	โรงพยาบาลสวนปรุง (หัวหน้าวิจัย)
นางภิญโญ อิศรพงศ์	พยาบาลวิชาชีพชำนาญการพิเศษ	โรงพยาบาลสวนปรุง
อาจารย์ ดร.เพ็ญกาญจน์ กาญจนรัตน์	อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
อาจารย์ ดร.วรรณกมล สอนสิงห์	อาจารย์คณะเภสัชศาสตร์	มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
ภญ.นุจรี คำด้วง	เภสัชกรชำนาญการ	สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
น.ส.สุรียักษ์ พิลา	นักวิชาการศึกษา	สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
ภญ.พัชนี พัฒนกิจโกศล	เภสัชกร	สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

คณะทำงาน

นายรณสิงห์ รือเรือง	นักจิตวิทยาคลินิกชำนาญการพิเศษ	สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์
---------------------	--------------------------------	-------------------------------

พัฒนาศักยภาพเด็กไทย
ใส่ใจ ADHD

แผนงานวิจัย เรื่อง การพัฒนารูปแบบการดูแลเด็กโรคสมาธิสั้น

แบบบูรณาการระหว่างบุคลากรทางการแพทย์

ผู้ปกครอง และครู ในเขตภาคเหนือ

สถาบันพัฒนาการเด็กราชนครินทร์

196 หมู่ 10 ต. ดอนแก้ว อ. แม่ริม จ. เชียงใหม่ 50180

โทรศัพท์ 053-908300-45 โทรสาร 053-908330

www.adhdthailand.com

กรมสุขภาพจิต

Department of Mental Health

สถาบันวิจัยระบบสาธารณสุข